

opusdei.org

"Tradice a pokrok nestojí proti sobě"

Nelly Tshelová vysvětluje
Program sociální akce v
Kimbundu

25.02.2002

Život v konžském vnitrozemí je tvrdý. Není proto divu, že většinu obyvatel Kimbonda - a mnoha jiných periferních čtvrtí Kinshasy - představují vesnické rodiny, které se přestěhovaly do hlavního města, aby zlepšily svou ekonomickou situaci nebo získaly prostředky na vzdělání svých dětí. Bohužel, situace ve městě

není tak oslnivá, jak si představovaly. Poslední desetiletí bylo zvlášť nestabilní: nezaměstnanost raketově vzrostla a přinesla velikou bídu, kterou navíc ještě zhoršila válka. A v takovém prostředí se v listopadu 1995 zrodil Programme d' Action Sociale, podpůrná sociální a humanitární iniciativa, v níž pracují a na níž se podílejí Kinshasané nejrozličnějšího druhu a profesí. Program začínal skromně, přesto si od počátku kladl za cíl zvýšit životní úroveň obyvatel oblasti poskytováním vzdělání a výchovy, jež jim jednak přinese základní odbornost v některé profesi a jednak jim pomůže zlepšit svou lidskou, kulturní a náboženskou úroveň. Ne náhodou našli ti, kdož projekt uvedli v život, podněty v učení blahoslaveného Josemaríi Escrivy o posvěcování světských struktur prostřednictvím každodenní práce. "Člověk nebo společnost, která se nenechá tváří v tvář utrpení nebo

nespravedlnosti pohnout k jednání a nesnaží se je zmírnit, to není člověk nebo společnost podle Kristova Srdce" (Jít s Kristem, č. 167).

Ale dejme slovo Nelly Tshelové, mladé konžské absolventce práv a současné ředitelce projektu, aby podrobněji vysvětlila, jak a proč tato iniciativa vznikla.

Jaký je původ tohoto sociálního rozvojového programu?

Byli jsme šokováni zejména situací zdejší ženy. Viděli jsme, jak naléhavé je pomoci těmto ženám, které žijí v kritických podmínkách, určených zvyky zděděnými po předcích, jež jim určují podřadné postavení.

Bylo třeba učinit něco, co by zlepšilo životní úroveň oněch 12 000 lidí, kteří ve čtvrti žijí. Měli jsme málo prostředků, zato jsme měli trochu zdravého rozumu a křesťanského ducha. A tak základem programu

bylo šířit spolu s odborným vzděláním též optimistický a k lidem otevřený postoj, který se rodí z vědomí, že všichni - každý jednotlivec se svými vlastnostmi - jsme milováni Bohem a že Bůh počítá s pomocí, kterou si můžeme jedni druhým poskytnout.

Jaká byla reakce?

Přijetí ze strany obyvatelstva bylo velmi pozitivní, i když ne okamžité. Je třeba mít na paměti, že v této oblasti se třem čtvrtinám žen dostalo v nejlepším případě jen té nejelementárnější výchovy a vzdělání. Nejprve si musí uvědomit, jak potřebné a důležité je učit se nové věci - v mnoha případech se musí naučit číst - a jak užitečné je věnovat čas a úsilí vlastnímu zlepšování. Jelikož jsou zvyklé žít prací na poli a péčí o přežití vlastní rodiny, zpočátku je pro ně obtížné ocenit vzdělání, jež jim nabízíme; ale

jakmile si první skupina uvědomí, jak pozitivní výsledky to má, dveře jsou otevřené. Jak začnou získávat užitečné vědomosti, jež jim pomáhají, ihned zatouží po lepším životě.

Jak se dokážete dostat ke všem ženám, když je jich ve čtvrti více než 6000?

Cílem není zasáhnout všechny, nýbrž pokud možno čím dál více žen. V prvních letech svých univerzitních studií jsem se seznamovala se spisy zakladatele Opus Dei, blahoslaveného Josemaríi Escrivy, zejména jsem se snažila co nejlépe poznat jeho učení o ženě a její roli ve společnosti. K jeho slovům se teď při své práci odvoláváme. Je třeba naučit se snít a být odvážný. "Více", to je u blahoslaveného Josemaríi také časté slovo. Od počátku cítíme potřebu najít ženy z okolí, jež by mohly díky svým lidským vlastnostem být

"poradkyněmi". Počáteční skupina, která naši činnost rozjížděla, se skládala z několika málo žen a bylo v ní též několik žen s nejrůznějším vysokoškolským vzděláním. Od první chvíle jsme přijímaly jako spolupracovnice vysokoškolské studentky i všechny ženy připravené podílet se na rozvoji naší činnosti: zajímaly nás všechny konžské ženy bez ohledu na věk a společenský původ. Chtěli jsme, aby pochopily, že takovéto akce nejen pomáhají lidem žijícím v chudobě, ale obohacují i je samotné.

Jaká byla vaše metoda?

Zdravý rozum; cílem bylo probudit v každé zdravý rozum. Rozhovorem, učením se rozhovoru se člověk učí pracovat, otvírají se mu obzory. Konkrétně nabízíme kursy šití a řemeslné práce. Také jsme pracovali v oblasti zemědělství. Pro ty, které si to přejí, jsme otevřeli též kursy

věnované katolickému učení a mravním otázkám, a mají-li účastnice zájem, mohou využít pastorační péče kněží prelatury Opus Dei.

Rozvoj Kimbonda je možný, ale je třeba, aby se žena zapojila. To byl náš první cíl od samého počátku. Rozvoj se nestuduje, ten se dělá, uskutečňuje. Tak to alespoň cítíme my.

Věnujete se mládeži?

Průměrný věk obyvatel je zde velmi nízký. Nejucelenější iniciativa určená mladým dívkám vznikla v září 1997. Jde o školu pro švadlenky, nazvanou Lycée Professionnel Kimbondo a určenou dívkám z této čtvrti. Škola byla oficiálně otevřena v únoru 1998 ministrem školství a dalšími oficiálními představiteli. Záměrem školy je poskytnout mladým dívkám možnost naučit se řemeslu a pomoci jim tak lépe se uplatnit. Zároveň s

kursy šití se připravují na práci venkovských poradkyň, takže později budou moci pomáhat zlepšovat své okolí.

První rok do školy chodila jen malá skupina žákyň, v tomto třetím roce již požádalo o přijetí několik desítek dívek. Mnohé z nich jsou dcerami žen, jež se podílejí na jiných aktivitách Programu sociální akce.

Jaké jsou další konkrétní iniciativy?

Roku 1999 jsme zahájili další program, jenž se opět nese v duchu snahy vzbudit touhu po zlepšení, rozvoji: vytváří se skupina venkovských aktivistek. Ministryně sociálních věcí naší země předsedala slavnostnímu představení tohoto projektu 13. července. V tomto novém projektu přemýšlíme - v opravdu příjemném prostředí -, jak předat onu radost ze života obyvatelům okolí a různých čtvrtí

města. Jak naučit zdejší ženy
pracovat, pracovat hodně, dobře a s
křesťanským pohledem na svět. Za
tento sportovní přístup k věcem také
vděčíme blahoslavenému
Josemaríovi.

Neumím změřit dosah této sociální
aktivity. Ale dnes už více než 100 žen
se vytrvale snaží hledat řešení. A
hledání je znamením toho, že se něco
zlepšuje. Nezdá se vám?

Omoy Mundala

Fotografie: M. Flavien Nzazi

Adresa: Parcelle 12945, localité
Kimbondo, quartier Telecom, c/Mont-
Ngafula, Kinshasa, République
Démocratique du Congo e-mail:
Virunga@raga.net

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
tradice-a-pokrok-nestoji-proti-sobe/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/tradice-a-pokrok-nestoji-proti-sobe/)
(08.08.2025)